



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci

žalobce: M. S.

proti

žalovanému: Krajský úřad Moravskoslezského kraje  
sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 3. 2021 č. j. MSK 11568/2021, sp. zn. DSH/2475/2021/Mlč, o dopravním přestupku

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím ze dne 22. 3. 2021 č. j. MSK 11568/2021, sp. zn. DSH/2475/2021/Mlč žalovaný Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor dopravy a chytrého regionu zamítl

Shodu s prvopisem potvrzuje

odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Magistrátu města Havířov (dále jen „*správní orgán I. stupně*“) ze dne 16. 12. 2020 č. j. MMH/185380/2020. Tímto rozhodnutím byl žalobce uznán vinným, že dne 3. 9. 2020 v době kolem 00:22 hodin

- a) v Havířově-Městě na ulici Matuškova řídil motorové vozidlo VW Polo, RZ X, a na křižovatce s ulicí Mánesova nerespektoval příkaz dopravní značky „Stůj, dej přednost v jízdě“ a do křižovatky vjel bez zastavení, tedy porušením ust. § 22 odst. 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále „*zákon o silničním provozu*“), spáchal z nedbalosti přestupek dle ust. § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona,
- b) v Havířově-Podlesí na ulici Studentská se jako řidič motorového vozidla VW Polo, RZ X-na výzvu policisty odmítl podrobit vyšetření, zda při řízení vozidla nebyl ovlivněn alkoholem, tedy porušením ust. § 5 odst. 1 písm. f) zákona o silničním provozu spáchal úmyslně přestupek dle ust. § 125c odst. 1 písm. d) téhož zákona.

Za uvedené přestupky byla žalobci dle ust. § 125c odst. 5 písm. a) a § 125c odst. 6 písm. a) zákona o silničním provozu uložena pokuta ve výši 26 000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 12 měsíců. Tímtež rozhodnutím byl žalobce zavázán k náhradě nákladů správního řízení ve výši 1 000 Kč.

2. Žalobce proti výše uvedenému rozhodnutí žalovaného podal včasnou žalobu, ve které uvedl, že

správní orgán věrohodnost svědeckých výpovědí nijak nehodnotil a nevypořádal se ani s argumentací žalobce, resp. jeho argumentace je nelogická a vnitřně rozporná. Oba policisté totiž uvedli, že „*vozidlo jelo před nimi ve vzdálenosti 50 až 100 m*“. Žalobce argumentoval tím, že „*si není vědom, že by na stopce nezastavil, kdyby to byla pravda, policisté by ho zastavili hned za křižovatkou, nikoliv až u Savely*“. Na to správní orgán konstatoval, že „*oba svědci nezávisle na sobě vysvětlili, že nemohli vozidlo obviněného po zaregistrování jeho přestupkového jednání zastavit bezprostředně za předmětnou křižovatkou, neboť vozidlo se před nimi pohybovalo v určité vzdálenosti, pokyn k zastavení dali až v době, kdy se k vozidlu dostatečně přiblížili*“. Svědci přitom vypověděli, že za vozidlem jeli v bezprostřední blízkosti (50 až 100 metrů), takže ho rozhodně mohli zastavit ihned za křižovatkou; nejednalo se o situaci, kdy by bylo vozidlo třeba „*dohánět*“ nebo „*se k němu přibližovat*“, když jeli fakticky těsně za ním. Již tato skutečnost sama o sobě vypovídá o nevěrohodnosti svědeckých výpovědí, přičemž správní orgán v podstatě nic jiného z jejich výpovědí nezrekapituloval. Dále žalobce namítal, že ve výroku rozhodnutí je uvedeno, že se „*na výzvu policisty odmítl podrobit vyšetření, zda při řízení vozidla nebyl ovlivněn alkoholem*“, přičemž tento přestupek mu nebyl prokázán a nestal se, což vyplývá i z prvoinstančního rozhodnutí. Oba svědci – zasahující policisté popsali výzvu diametrálně odlišně. Navíc žalobce v nemocnici sice odmítl odběr krve, nicméně tomu nepředcházela žádná výzva. Není ani jasné, kdo, kdy, kde a konkrétně jakou výzvu měl dát – v nemocnici by to přirozeně mohl být jedině lékař. Ostatně i žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že „*je třeba zdůraznit, že způsob provedení odborného lékařského vyšetření určuje kvalifikovaný lékař, který musí zvážit všechny podstatné skutečnosti ve vztahu ke zdravotnímu stavu vyšetřovaného a účelu prováděného vyšetření*“. Je tedy zjevné, že v lékařském zařízení by žalobce musel být k lékařskému vyšetření vyzván jedině lékařem. Nicméně žalobce nebyl obviněn z toho, že by se odmítl podrobit lékařskému vyšetření na výzvu ošetřujícího lékaře, a ostatně ani nikdo nikdy netvrdil, že by ho ošetřující lékař k něčemu vyzval. Jak je

uvedeno v prvoinstančním rozhodnutí, „*Obviněný navrhl provedení důkazu výsledkem MUDr. J. kamerovým záznamem z nemocnice. Správní orgán však k provedení navrhaných důkazů nepřistoupil. Svědectví lékaře není třeba, když všechny potřebné informace uvedl v protokolu o lékařském vyšetření a v lékařské zprávě, a údaje uvedené ve vyjmenovaných listinách korespondují s ostatními důkazy a podklady.*“ Jak je uvedeno výše, svědectví lékaře v dané věci bylo třeba, když správní orgány nijak neprokázal kdo, kdy, kde a jakou konkrétní výzvu měl žalobci dát. To mohla objasnit právě svědecká výpověď lékaře. Správní orgán pak nijak neodůvodnil neprovedení dokazování kamerovým záznamem z nemocnice, když toliko konstatoval, že k němu nepřistoupil, bez jakéhokoliv zdůvodnění. Videozáznam přitom představuje stěžejní a privilegovaný důkaz ve věci.

3. Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby jako nedůvodné. Ve svém písemném vyjádření k podané žalobě ze dne 15. 7. 2021 popíral oprávněnost všech shora uvedených žalobních bodů.
4. Krajský soud vycházel z napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 3. 2021 č. j. MSK 11568/2021, sp. zn. DSH/2475/2021/Mlč, připojeného správního spisu žalovaného téže spisové značky, jakož i z připojeného správního spisu Magistrátu města Havířov sp. zn. MMHS/26698/20 a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Při řízení o žalobě žalobce vycházel přitom krajský soud z ustanovení § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“) a ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného v souladu s ustanovením § 75 odst. 1, 2 s.ř.s.
5. Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného správního spisu správního orgánu I. stupně vzal v daném případě krajský soud za prokázány následující skutečnosti:
  - z oznámení přestupku ze dne 15. 9. 2020 adresovaného Magistrátu města Havířov, že žalobce je podezřelý z přestupku na úseku proti bezpečnosti a plynulosti silničního provozu podle ust. § 125c odst. 1 písm. d) a písm. k) zákona o silničním provozu tím, že dne 3. 9. 2020 kolem od 0:22 hod v Havířově na ul. Studentská a jinde řídil osobní automobil tov. zn. VW Polo, RZ X, přičemž byl kontrolován hlídkou OOP Havířov 1, kdy se na výzvu policisty bez udání důvodu odmítl podrobit dechové zkoušce, na následnou výzvu policisty k podrobení se lékařskému vyšetření s odběrem biologického materiálu souhlasil, ale poté jej před službu konajícím lékařem MUDr. J. J. odmítl. Žalobci byla ústně zakázána další jízda vozidlem, ke škodě na majetku ani ke zranění osob nedošlo. Žalobce dále nerespektoval dopravní značení „*Stůj, dej přednost v jízdě*“;
  - z úředního záznamu ze dne 3. září 2020 vyhotoveného prap. L. M., že dne 3. 9. 2020 okolo 0:22 hodin prováděla hlídka obecní policie Havířov 1 ve složení prap. L. M., prap. J. J. a prap. T. V. a dohled nad bezpečností silničního provozu, kdy během jízdy na ul. Matuskova v Havířově – Městě si hlídka všimla osobního vozidla jedoucího směrem na ul. Mánesovou. Na křižovatce ul. Matuskova x Mánesova řidič nerespektoval dopravní značení „*Stůj, dej přednost v jízdě*“ a dále pokračoval po ul. Mánesova směrem na ul. Studentskou. Dále během jízdy vozidlo nejelo přímým směrem, pojali podezření, že by řidič mohl řídit pod vlivem alkoholu. Podezřelý

vozidlo předepsaným způsobem zastavili na ul. Studentské. Jako řidič byl ztotožněn žalobce. Žalobce prap. J. po řádném poučení vyzval k podrobení se odbornému měření přístrojem Dräger ke zjištění hladiny alkoholu v dechu, které žalobce bez udání důvodu odmítl. Následně byl žalobce vyzván k lékařskému vyšetření spojenému s odběrem biologického materiálu, se kterým souhlasil. Poté dobrovolně jel s hlídkou do Nemocnice s poliklinikou Havířov, kde u službu konajícího lékaře MUDr. J. J. se podrobil pouze lékařskému vyšetření, kdy odběry krve odmítl s tím, že toto mu nedovoluje jeho víra. Prap. J. dále poučil žalobce o následcích a důsledcích odmítnutí, byl také vyrozuměn o tom, že celá věc bude oznámena správnímu orgánu. Během kontroly se žalobce jevil hlídce jako podnapilý, což bylo zřejmé z jeho nejisté chůze, silného zápachu po alkoholu z úst, neudržení pozornosti a neklidného chování. Na dotaz policistů, zda před jízdou pil alkohol, uvedl, že dnes ne;

- z úředního záznamu o kontrole řidiče podezřelého z požití alkoholických nápojů nebo jiné návykové látky před anebo během jízdy ze dne 3. 9. 2020, mj. že žalobce odmítl dechovou zkoušku a že byla provedena výzva k lékařskému vyšetření s následným odběrem biologických materiálů, ale žalobce se na tuto výzvu podrobil pouze lékařskému vyšetření;
- z protokolu o lékařském vyšetření při ovlivnění alkoholem ze dne 3. 9. 2020 vyhotoveného MUDr. J., že byl žalobce tímto lékařem vyšetřen a že po poučení zákonem stanovené povinnosti podrobit se odběru krve toto žalobce odmítl, a to z důvodu víry. K tomuto protokolu je přiložena lékařská zpráva vypracovaná uvedeným doktorem;
- z oznámení o zahájení řízení a předvolání k ústnímu jednání ze dne 16. 10. 2020, že správní orgán I. stupně předvolal žalobce k ústnímu jednání, které nařídil na den 12. 11. 2020. K tomuto jednání předvolal i zasahující policisty – prap. J. J. a pprap. Bc. L. M. M. a W.;
- z protokolu o ústním jednání ze dne 12. 11. 2020, že se k němu žalobce dostavil osobně. Žalobce uvedl, že byl zastaven hlídkou policie, kdy se podrobil na výzvu policisty dechové zkoušce, která byla provedena 2×. Je astmatik. Po první dechové zkoušce mu policista řekl, že má foukat do měřicího přístroje více, foukal tedy po druhé, ale na přístroji se neukázala žádná hodnota. Neví, zda to bylo způsobeno tím, že foukal málo nebo tím, že přístroj nebyl v pořádku. Policistům sdělil, že nepožil žádný alkohol, a oni ho odvezli služebním vozidlem do nemocnice na vyšetření. Na otázku správního orgánu, na základě čeho do služebního vozidla nastoupil, odpověděl, že policisté mu řekli, že ho odvezou na lékařské vyšetření, aby se zjistilo, zda skutečně alkohol nepožil. Na otázku správního orgánu, zda ho policisté vyzvali, aby se podrobil lékařskému vyšetření, odpověděl, že ano. V nemocnici ho lékař vyšetřoval, dělal různé úkony, např. chodil po čáře, dělal dřepy apod. Lékař mu současně s policisty sdělil, že mu bude odebrána krev, což odmítl, že ví, že mu můžou odebrat i jiný biologický materiál než krev. Policisté mu řekli, že to není možné. Žádal, aby mu byla odebrána moč. Bylo mu sděleno, že musí dát krev. Co se týká nezastavení na "stopce", to není pravda. Není si vědom toho, že by na "stopce" nezastavil. Při tomto jednání byl jako svědek vyslechnut zasahující policista L. M., který uvedl, že dne 3. 9. 2020 po půlnoci si všimli na ulici Matuškova černého vozidla, které jelo před nimi ve směru k ulici Mánesova. Na

křižovatce, kde ví, že je značení *"Stůj, dej přednost v jízdě"*, vozidlo toto označení nerespektovalo a bez zastavení odbočilo doprava. Dále toto vozidlo jelo po ulici Mánesova k ulici Studentská, kdy si všimli, že vozidlo nejede rovně, ale jelo zprava doleva, přičemž do protisměrného jízdního pruhu nenajelo. Pojali podezření, že by řidič mohl být pod vlivem alkoholu, a proto zapnuli výstražné majáky, aby řidiče zastavili. Řidič na to reagoval tak, že zastavil až na ulici Studentská za křižovatkou s ulicí 17. listopadu. Poté, co řidič zastavil, přistoupil k němu kolega V., který řidiče vyzval k předložení všech dokladů. Kolega J. vyzval řidiče k dechové zkoušce, kdy řidič jednou nebo dvakrát, z jeho pohledu demonstrativně krátce, vydechnul do měřicího přístroje, přestože byl poučen, že má provést dlouhý plynulý výdech. Na to pak řekl, že nebude foukat. Následně řidiče poučili a vyzvali, že pojedou na krev do nemocnice, kdy s tímto souhlasil. Na dotaz správního orgánu uvedl, že řidiče k lékařskému vyšetření vyzval kolega J. V nemocnici lékař provedl pouze prohlídku řidiče, protože řidič odmítl odběr krve, říkal něco ohledně víry, ale nedokázal odpovědět, o jakou víru se jedná. Na dotaz správního orgánu, v jaké vzdálenosti jeli po ulici Matušкова za předmětným vozidlem, odpověděl, že odhadem 50-100 m. Na dotaz, proč nezastavili žalobce hned za dopravní značkou *"Stůj, dej přednost v jízdě"*, odpověděl, že trvalo nějaký čas, než žalobce dojeli a následně zastavili. Dále byl jako svědek vyslechnut zasahující policistka J. J., který uvedl, že dne 3. 9. 2020 jel se služebním vozidlem po ulici Dlouhá třída, odbočil na ulici Matušкова, kdy v tu dobu před nimi jelo vozidlo od VW, na křižovatce s ulicí Mánesova si s kolegy všimli, že vozidlo nerespektovalo dopravní značení *"Stůj, dej přednost v jízdě"*. Z tohoto důvodu se za vozidlem vydali, vozidlo jelo před nimi asi 50-100 m. Na dálku bylo vidět, že vozidlo tzv. "pluje" od krajnice ke krajnici. Řidič zastavil až poté, co výstražná světla modré barvy s nápisem "Stop, policie" byla doprovázena zvukovými signály. Poté, co byl jako řidič ztotožněn žalobce, ho vyzval, aby se podrobil dechové zkoušce na přítomnost alkoholu. Byl poučen, že má provést dlouhý plynulý výdech po dobu zvukového tónu, který dechový přístroj vydává. Řidič provedl ryze krátký výdech, kdy mu přišlo, že toto dělá naschvál, bylo mu opakovaně sděleno, že má do přístroje dlouze plynule vydechovat. Opětovně provedl stejný krátký výdech s tím, že dál už foukat nebude. Z tohoto důvodu řidiče vyzval k lékařskému vyšetření spojeného s odběrem biologického materiálu, a to krve. Řidič s tím souhlasil, jeli s ním tedy do nemocnice, kde bylo provedeno pouze lékařské vyšetření, a před službu konajícím lékařem odmítl dát krev. Dále svědek, doplnil, že předtím, než odmítl odběr krve, byl poučen, že odmítnutím lékařského vyšetření by se dopustil přestupku dle silničního zákona;

- dne 16. 12. 2020 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí o přestupcích žalobce.
6. Součástí správního spisu správního orgánu I. stupně je odvolání žalobce ze dne 5. 1. 2021, které bylo následně předáno žalovanému, který o něm rozhodl žalobou napadeným rozhodnutím.
7. K jednotlivým žalobním bodům uvedeným v žalobě žalobce uvádí krajský soud následující:
- žalobce namítal, že správní orgán věrohodnost svědeckých výpovědí nijak nehodnotil a nevypořádal se ani s argumentací žalobce. Svědci přitom vypověděli,

že za vozidlem jeli v bezprostřední blízkosti (50 až 100 metrů), takže ho rozhodně mohli zastavit ihned za křižovatkou; nejednalo se o situaci, kdy by bylo vozidlo třeba „dohánět“ nebo „se k němu přibližovat“, když jeli fakticky těsně za ním. Již tato skutečnost sama o sobě vypovídá o nevěrohodnosti svědeckých výpovědí, přičemž správní orgán v podstatě nic jiného z jejich výpovědí nezrekapituloval. Prvoinstanční správní orgán se věcí podrobným způsobem zabýval a hodnotil také výpovědi zasahujících policistů, jak je zřejmé z jeho odůvodnění na str. 2-3 (viz rozhodnutí Magistrátu města Havířov ze dne 16. 12. 2020 č. j. MMH/185380/2020), přičemž ke stejným závěrům jako správní orgán I. stupně dospěl i žalovaný, který také svědecké výpovědi obou vyslýchaných policistů náležitě odůvodnil a uvedl, proč výpovědím policistů uvěřil. Krajský soud se s jejich závěry plně ztotožňuje, a proto na ně v dalším i plně odkazuje, neboť jinak by jen jinými slovy opakoval totéž. Přestupek nerespektování dopravní značky „Stůj, dej přednost v jízdě!“ nepochybně patří mezi přestupky pozorovatelné pouhým okem, které v převážné většině případů nejsou nijak dokumentovány (například fotografií či videozáznamem). Oba zasahující policisté shodně uvedli, že žalobce nerespektoval uvedenou dopravní značku a v křižovatce nezastavil. Toto pozorovali z přiměřené vzdálenosti, tudíž je nepravděpodobné, že by se ve svém pozorování policisté mýlili. Krajský soud hodnotí výpovědi policistů stejně jako žalovaný za přesvědčivé a věrohodné, přičemž jejich výpovědi netrpí žádnými nedostatky, které by zakládaly důvodné obavy o jejich nestrannosti (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 7. 2014 č. j. 10 As 108/2014-25). Na věrohodnost svědeckých výpovědí nemůže mít vliv to, že policisté nezastavili žalobce hned za předmětnou křižovatkou, ale až po delším časovém úseku, když navíc z výpovědí policistů vyplynulo, že žalobce hned nereagoval na zapnutá výstražná světla modré barvy s nápisem „Stop policie“. Skutečnost, že žalobce nerespektoval příkaz dopravní značky „Stůj, dej přednost v jízdě!“ a do křižovatky vjel bez zastavení, byla v důkazním řízení nezvratně prokázána;

- dále žalobce namítal, že ve výroku rozhodnutí je uvedeno, že se „na výzvu policisty odmítl podrobit vyšetření, zda při řízení vozidla nebyl ovlivněn alkoholem“, přičemž tento přestupek mu nebyl prokázán a nestal se. Oba svědci – zasahující policisté popsali výzvu diametrálně odlišně. Navíc žalobce v nemocnici sice odmítl odběr krve, nicméně tomu nepředcházela žádná výzva. Není ani jasné, kdo, kdy, kde a konkrétně jakou výzvu měl dát – v nemocnici by to přirozeně mohl být jedině lékař. Svědectví lékaře v dané věci bylo třeba, když správní orgány nijak neprokázaly kdo, kdy, kde a jakou konkrétní výzvu měl žalobci dát. To mohla objasnit právě svědecká výpověď lékaře. Správní orgán pak nijak neodůvodnil neprovedení dokazování kamerovým záznamem z nemocnice, když toliko konstatoval, že k němu nepřistoupil, bez jakéhokoliv zdůvodnění. Videozáznam přitom představuje stěžejní a privilegovaný důkaz ve věci. Předně musí krajský soud uvést, že žalobce poprvé až v žalobě uvedl, že nebyl řádně vyzván k podrobení se vyšetření, zda při řízení vozidla nebyl ovlivněn alkoholem, což považuje soud za účelové tvrzení, neboť v protokolu o lékařském vyšetření při ovlivnění alkoholem ze dne 3. 9. 2020 je uvedeno, že žalobce byl lékařem vyšetřen a že po poučení zákonem stanovené povinnosti podrobit se odběru krve toto žalobce odmítl, a to z důvodu víry, a u ústního jednání před správním orgánem I. stupně dne 12. 11. 2020

žalobce uvedl, že žádal, aby mu byla odebrána moč, přičemž toto namítal i ve svém odvolání. Je pravdou, že policista L. M. popsal danou výzvu neformálně a hovorově, když uvedl, že „řidiče poučili a vyzvali, že pojedeme na krev do nemocnice“, ale na dotaz správního orgánu uvedl, že žalobce k lékařskému vyšetření vyzval kolega J. Zasahující policista J. J. uvedl, že řidiče (žalobce) vyzval k lékařskému vyšetření spojeného s odběrem biologického materiálu, a to krve. Poté, co s tím žalobce souhlasil, zavezli ho do nemocnice. Také uvedl, že předtím, než žalobce odmítl odběr krve, byl poučen, že odmítnutím lékařského vyšetření by se dopustil přestupku dle silničního zákona. Výpověď policisty J. je v souladu s listinnými důkazy založenými ve správním spise, a to s oznámením přestupku řízení vozidla pod vlivem alkoholu ze dne 3. 9. 2020, úředními záznamy ze dne 3. 9. 2020 a poučením ze dne 3. 9. 2020. Sám žalobce u ústního jednání odpověděl na otázku správního orgánu, zda ho policisté vyzvali, aby se podrobil lékařskému vyšetření, že ano. Z uvedeného je tedy zřejmé, že žalobce předtím, než ho zasahující policisté zavezli do nemocnice, byl řádně vyzván policistou J. J. k podrobení se vyšetření ke zjištění, zda není ovlivněn alkoholem, přičemž v nemocnici už policisté nemuseli opětovně žalobce vyzývat k danému vyšetření. S ohledem na protokol o lékařském vyšetření při ovlivnění alkoholem ze dne 3. 9. 2020 nemá zdejší soud ani pochybnosti o tom, že žalobce byl i lékařem MUDr. J. J. vyzván k dodržení povinnosti podrobit se odběru krve, toto ale odmítl. K tomu je nutno podotknout, že odmítnutí odběru krve žalobce nerozporuje. Nicméně výzva lékaře nemá vliv na platnost výzvy učiněnou zasahujícím policistou. Krajský soud se ztotožňuje i s názorem správních orgánů ohledně provedení důkazů navržených žalobcem (výslech MUDr. J. a kamerový záznam z nemocnice), že tyto byly v dané věci nadbytečné. Správní orgán I. stupně se s těmito důkazními návrhy dostatečně zabýval na str. 5 svého rozhodnutí. Tuto žalobní námitku tedy hodnotí krajský soud jako nedůvodnou.

8. Se zřetelem k výše uvedenému krajský soud shledal žalobu žalobce jako nedůvodnou a v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. ji zamítl, přičemž v této věci rozhodl rozsudkem bez jednání se souhlasem účastníků řízení podle § 51 odst. 1 s.ř.s.
9. Žádnému z účastníků nepřiznal soud právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v tomto řízení úspěch neměl a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné prokazatelné náklady nevznikly.

#### Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 25. srpna 2021

[Zadejte text.]

JUDr. Petr Indráček  
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje